

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๕/๒๕๖๕

วันที่ ๑๑ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { ร้อยตรี ประสิทธิ์ ยอดทอง
นายกเทศมนตรีตำบลท่าศาลา

ผู้อุทธรณ์

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้หยุดดำเนินการและแจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเกี่ยวกับไม้ ประเภทการเลื่อย ตัด ซอย ชัด ไส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร สถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๒ หมู่ที่ ๗ ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ได้รับคำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าศาลา เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ ลบ ๕๓๔๐๔/๗๘๓ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ สั่งให้หยุดดำเนินการ เนื่องจากใบอนุญาตหมดอายุและมีผู้ร้องเรียนว่า ได้รับผลกระทบจากฝุ่นละอองที่เกิดจากการประกอบกิจการจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างต่อเนื่อง โดยให้หยุดดำเนินการทันทีนับแต่วันทราบคำสั่ง จากนั้นได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและได้รับหนังสือ ที่ ลบ ๕๓๔๐๔/๗๘๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ แจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้เพิกถอนคำสั่งทั้งสองฉบับ

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งตามหนังสือ ที่ ลบ ๕๓๔๐๔/๗๘๓ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๔ โดยรับไว้ด้วยตนเองปรากฏหลักฐานในระบบติดตามสถานะสิ่งของทางอิเล็กทรอนิกส์ บริษัท ไพรเชนีย์ไทย จำกัด และได้รับหนังสือ ที่ ลบ ๕๓๔๐๔/๗๘๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ โดยลงลายมือชื่อรับด้วยตนเอง ได้ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ กรมนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ ดังนั้นผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๐๗๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาอุทธรณ์และให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แจ้งส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๐๗๒ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ ลบ ๕๓๔๐๑/๑๐๐๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ส่งคำชี้แจงแก้อุทธรณ์และเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๐๗๔ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี แจ้งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๗/๑๙๓๐

ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นางสาวศิริพร พูลทอง ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๖-๑๒/๒๕๖๔ เมื่อวันอังคารที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการเกี่ยวกับไม้ ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เล่มที่ ๖ เลขที่ ๕๐ ปี ๒๕๖๓ ออกให้ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ ใช้ได้ถึงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ มีข้อกำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้ ๑) ควบคุมเสียงดังจนเป็นเหตุรำคาญ ๒) มิให้มีการฟุ้งกระจายของฝุ่นจำนวนมากไปยังสถานที่ใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ ๓) มิให้ประกอบกิจการเกินกว่าเวลาพักผ่อน เวลาของประชาชน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ ลบ ๕๓๔๐๔/๗๘๓ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ ให้หยุดดำเนินกิจการ ระบุว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเกี่ยวกับไม้ และใบอนุญาตหมดอายุแล้วนั้น เนื่องจากการประกอบกิจการมีผู้ร้องเรียนว่าได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญ เรื่องฝุ่นละอองที่เกิดจากการประกอบกิจการ เลื่อย ขัด ตกแต่งไม้ ฯลฯ จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างต่อเนื่อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พยายามแก้ไขใกล้เคียงหาข้อตกลงประนีประนอม เรื่องร้องเรียนดังกล่าวมาโดยตลอด แต่ไม่สามารถหาข้อยุติได้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการในเขตที่พักอาศัยของชุมชน ส่งผลกระทบเพื่อนบ้านข้างเคียง และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเรื่องร้องเรียนมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี อีกทั้งผู้อุทธรณ์ยังไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงแนบท้ายใบอนุญาตประกอบกิจการได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการในโซนหมู่บ้านจัดสรรที่เป็นเขตที่พักอาศัยของชุมชน อันเป็นที่ซึ่งประชาชน เชื่อว่าพักอาศัยอย่างสงบสุข จึงให้ผู้อุทธรณ์ยุติการประกอบกิจการ ทั้งนี้ให้หยุดดำเนินกิจการทันทีนับแต่วันทราบคำสั่ง จากนั้นในวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นแบบคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ตกแต่งตู้เก่า คำขอเลขที่ ๓/๒๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาคำขอและมีหนังสือ ที่ ลบ ๕๓๔๐๔/๘๗๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ แจ้งเหตุผลไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ ระบุว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำแนะนำให้แก้ไขปรับปรุงสภาพของสถานที่ประกอบกิจการ สถานที่เช่าเพื่อทำการเลื่อยไม้อยู่ติดกับบ้านพักของประชาชน มีผู้ร้องเรียนว่าได้รับผลกระทบจากเหตุรำคาญเรื่องฝุ่นละอองที่เกิดจากการประกอบกิจการ จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลา ๑ ปี และเคยทำข้อตกลงไว้แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังก่อเหตุรำคาญเรื่องฝุ่นละอองที่เกิดจากการใช้ลูกหนูเจียร์ไม้ ซึ่งฝุ่นมีขนาดเล็กมาก เป็นการรบกวนเพื่อนบ้านข้างเคียง เห็นว่าการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ยังคงก่อให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ จึงไม่สามารถออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการได้

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่งทั้งสองฉบับ โดยโต้แย้งว่า ผู้อุทธรณ์พักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๑๐๕/๔๐ หมู่ที่ ๗ ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี หลังจากเกษียณอายุราชการแล้วได้เข้าบ้านเลขที่ ๑๐๒/๑๕ หมู่ที่ ๗ ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ประกอบกิจการเกี่ยวกับไม้ ประเภทซ่อมบำรุงเฟอร์นิเจอร์ อาทิ ดัดแปลง เลื่อย เจาะ เครื่องไม้ โดยไม่มีใบอนุญาต ต่อมาได้รับหนังสือคำสั่งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ระงับเหตุรำคาญ จากนั้นได้มีการไกล่เกลี่ย และตกลงกันว่าให้ไปหาสถานที่ประกอบกิจการใหม่ ผู้อุทธรณ์จึงได้เช่าสถานที่ที่ห่างจากบ้านเช่าเดิม ๕๐ ถึง ๗๐ เมตร ด้านหลังโรงเพาะเห็ด มีโรงเรือนที่ใช้ผ้าสแลนสีดำปิดทึบล้อมรอบ มีเครื่องดูดฝุ่นออกและมีผ้าคลุมปิดทับ ป้องกันฝุ่นละอองมิให้ฟุ้งกระจายออกมามากตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดลพบุรีแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ ณ บ้านเลขที่ ๑๓๒ หมู่ที่ ๗ ใช้ได้ถึงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ และได้ดำเนินกิจการในสถานที่เช่าแห่งใหม่ โดยนำอุปกรณ์ที่ซ่อมบำรุงแล้วและเครื่องมือมาเก็บไว้ที่บ้านเช่าเลขที่ ๑๐๒/๑๕ เช่นเดิม

ต่อมาวันที่...

ต่อมาวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการ และมีหนังสือแจ้งเหตุการณ์ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ โดยอ้างเหตุว่า ๑) ผูุ้ทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมเสียงดังจนเป็นเหตุรำคาญ มิให้มีการฟุ้งกระจายของฝุ่นจำนวนมากไปยังสถานที่ใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ และมีให้ประกอบกิจการเกินกว่าเวลาพักผ่อนของประชาชน ๒) ประกอบกิจการในโซนบ้านจัดสรร ๓) เทศบาลได้รับเรื่องร้องเรียนไม่ต่ำกว่า ๑ ปี ผูุ้ทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งในประเด็นให้หยุดประกอบกิจการ เนื่องจากเป็นคำสั่งที่ก่อให้เกิดการกระทบสิทธิในการประกอบกิจการ มีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่มีให้ฝ่ายปกครองใช้อำนาจละเมิดสิทธิเสรีภาพ เมื่อพิจารณาการประกอบกิจการของผูุ้ทธรณ์มีอาจเป็นกิจการที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงขึ้นได้ อันจะเข้าข้อยกเว้นการให้สิทธิคุ้มครองได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้นเมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับเหตุร้องเรียนว่าผูุ้ทธรณ์ประกอบกิจการจนก่อให้เกิดความรำคาญหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตประกอบกิจการ เจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงว่ามีการกระทำตามที่ร้องเรียนหรือไม่ เมื่อตรวจสอบแล้วหากพบว่าการกระทำเหตุรำคาญหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขใบอนุญาตจริง เจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยตรวจแนะนำให้ทำการปรับปรุงเพื่อการระงับเหตุรำคาญหรือเพื่อการปฏิบัติตามข้อกำหนด หากไม่ปฏิบัติตามคำตรวจแนะนำ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจมีคำสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงระงับเหตุรำคาญหรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนด และหากผูุ้ทธรณ์ยังคงฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงจะใช้อำนาจตามมาตรา ๔๕ ออกคำสั่งให้หยุดดำเนินการได้ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอ้างเหตุรำคาญเดิมว่าได้รับการร้องเรียนมานานกว่า ๑ ปี ซึ่งเป็นเหตุที่ได้แก้ไขแล้ว และเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบจนได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการมาเป็นเหตุในการออกคำสั่งให้หยุดดำเนินการ ประกอบกับเหตุที่กล่าวว่า ใบอนุญาตของผูุ้ทธรณ์สิ้นอายุให้หยุดประกอบกิจการ กรณีดังกล่าวเป็นคำสั่งทางการปกครองที่สิ้นสุดลงตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ และผูุ้ทธรณ์ได้หยุดประกอบกิจการแล้ว แต่เจ้าหน้าที่มิได้ตรวจดู ทั้งยังนำเหตุนี้มารวมกับเหตุข้างต้นออกคำสั่งให้หยุดดำเนินการ ผูุ้ทธรณ์ได้ดำเนินการขอต่อใบอนุญาตแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๔ การออกคำสั่งให้หยุดดำเนินการ จึงเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนเหตุที่อ้างว่าประกอบกิจการในพื้นที่บ้านจัดสรรเห็นว่าพื้นที่โรงเรือนที่ใช้ประกอบกิจการเป็นพื้นที่ส่วนบุคคล โดยผูุ้ทธรณ์ได้เช่าพื้นที่นอกเขตพื้นที่บ้านจัดสรร การนำเหตุดังกล่าวมาออกคำสั่งให้หยุดดำเนินการจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน เหตุที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตตามที่ผู้ร้องเรียนกล่าวอ้างว่ามีฝุ่นละอองกระทบต่อสุขภาพของผู้ร้องเรียนเห็นว่า ไม่มีฝุ่นละอองเพราะโรงเรือนดังกล่าวเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบแล้วและมีการควบคุมตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข การที่ผู้ร้องเรียนอ้างเรื่องฝุ่นละอองทำให้สุขภาพไม่ดี เห็นว่าผู้ร้องเรียนประกอบอาชีพค้าขายหมูทอดในตลาด การมีสุขภาพไม่ดีไม่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทำไม้ของผูุ้ทธรณ์ ทั้งนี้บุคคลอื่นที่พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง แต่ไม่ได้รับผลกระทบแต่อย่างใด ผูุ้ทธรณ์มีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมฉบับที่ ๑ สรุปความได้ว่า ผูุ้ทธรณ์มีอาชีพค้าขายของเก่าโบราณตามตลาดนัดที่มีชุมชนใหญ่ วันที่ไม่ได้ไปขายของจะนำของเก่ามาตกแต่งและประกอบเพื่อทำชิ้นงานที่มีตำหนิหรือไม่สมบูรณ์มาซ่อมบำรุง ทำเพียงคนเดียวไม่มีลูกจ้าง ผูุ้ทธรณ์มีอาชีพหลักคือขายของเก่า ไม่ใช่อาชีพทำไม้โดยตรงและขายมาประมาณ ๒๐ ปีแล้ว เมื่อถูกร้องเรียนในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ผูุ้ทธรณ์ได้ไปยื่นคำร้องขอใบอนุญาตประกอบกิจการแล้ว ผู้ร้องเรียนรายเดิมได้ร้องเรียนอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เรียกคู่กรณีไปไกล่เกลี่ยและสามารถตกลงกันได้ แต่เจ้าหน้าที่ไม่ได้ให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ต่อมาถูกร้องเรียนซ้ำอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการ หลังจากที่ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง มีเจ้าหน้าที่จากศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี เข้าตรวจสอบสถานที่ที่เป็นบ้านเช่าใช้เก็บสินค้าหลายประเภท รวมทั้งสินค้าที่เป็นไม้ที่จะนำไปขายให้กับลูกค้าด้วย ซึ่งเป็นการเก็บรักษาทรัพย์สินส่วนตัวเพื่อให้มันเงา

เก็บไว้...

เก็บไว้ในที่ปลอดภัย และเจ้าหน้าที่ได้สอบถามผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงแต่ไม่พบว่ามิได้รับผลกระทบแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์มีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ สรุปความได้ว่า เจ้าหน้าที่จากศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี ได้เข้าตรวจสอบสถานที่ประกอบกิจการและสถานที่เก็บไม้ที่เป็นบ้านเช่าของผู้อุทธรณ์ ก่อนเข้าตรวจได้พูดคุยซักถามกับผู้ร้องเรียนที่บ้านแต่ไม่มีการเข้าไปตรวจวัดค่าฝุ่นแต่อย่างใด นับแต่ที่ผู้อุทธรณ์ย้ายสถานที่ตั้งแต่ยังไม่ไปยังสถานที่ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาต ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่โดยตลอด การที่เจ้าหน้าที่อ้างว่าในบ้านของผู้อุทธรณ์มีฝุ่น เห็นว่า บ้านที่เช่าเป็นหลังที่อยู่หัวมุม มีการสัญจรเป็นประจำ อาจทำให้บริเวณบ้านเช่ามีละอองฝุ่นหลงเหลืออยู่ถือเป็นเรื่องปกติ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ได้รับเรื่องร้องเรียนปัญหาเรื่องฝุ่นจากการทำปายเก่าได้รับความเดือดร้อนมาก เจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบพบผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเกี่ยวกับการดัดแปลงเครื่องไม้ มีการเลื่อย เจาะ ตอกตะปู ภายในบ้านพักอาศัยที่ติดกับบ้านผู้ร้องเรียนโดยไม่มีใบอนุญาต จึงได้ออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ย้ายสถานประกอบการออกไปจากตัวบ้านเพื่อลดผลกระทบและให้จัดทำในสถานที่ที่มีการปิดกั้นมิดชิดเพื่อป้องกันฝุ่นละออง วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญโดยให้หยุดประกอบกิจการเกี่ยวกับการดัดแปลงเครื่องไม้ มีการเลื่อยไม้ เจาะ ตอกตะปูออกจากตัวบ้าน เนื่องจากเป็นเหตุให้เกิดฝุ่นส่งผลกระทบต่อเพื่อนบ้านข้างเคียง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทเลื่อยไม้ คำขอเลขที่ ๓/๑๐๐ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้สถานประกอบการตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๑๓๒ หมู่ที่ ๗ ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ใช้ได้ถึงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ และกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้อุทธรณ์ควบคุมเสียงดังจนเป็นเหตุรำคาญ มิให้มีการฟุ้งกระจายของฝุ่นจำนวนมากไปยังสถานที่ใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ และมีให้ประกอบกิจการเกินกว่าเวลาพักผ่อนของประชาชน แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังได้รับเรื่องร้องเรียนปัญหาความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการเป็นระยะ ซึ่งเทศบาลตำบลท่าศาลาเคยนัดทั้งสองฝ่ายมาตกลงเจรจาไกล่เกลี่ยแล้วแต่ไม่เป็นผลสำเร็จ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้ร้องเรียนได้มายื่นเรื่องร้องทุกข์ในปัญหาฝุ่นละอองที่เทศบาลตำบลท่าศาลา ระบุว่าได้รับความเดือดร้อนจากฝุ่นละอองที่คั่นข้างบ้านทำโรงงานไม้ เนื่องจากตนเป็นโรคภูมิแพ้ เจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่าผู้อุทธรณ์ยังคงประกอบกิจการทำไม้ในบ้านพักอาศัยอยู่ แต่แจ้งว่าไม่มีการขัด เลื่อยไม้ภายในบ้าน และได้ออกแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๔ ให้ผู้อุทธรณ์เลิกทำกิจการในบ้านพัก โดยให้ทำกิจการในสถานที่ที่ถูกเตรียมไว้เท่านั้น แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังคงได้รับการร้องเรียนจากผู้ร้องเรียนเช่นเดิม วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าใบอนุญาตสิ้นอายุแล้วจึงออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินการทันที จากนั้นในวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ได้เข้ามายื่นแบบคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการตบแต่งตู้เก่า และวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือแจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ เนื่องจากการประกอบกิจการก่อให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ

ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ พบว่า สถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๒ หมู่ที่ ๗ ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ลักษณะเป็นโรงเรือนสี่เหลี่ยม ผนังทำด้วยตาข่ายพรางแสง (สแลน) สีดำสองชั้น มีพื้นที่ประมาณ ๖ ตารางวา ด้านทิศตะวันตกและทิศใต้เป็นบ้านพักอาศัย ประมาณ ๓๐ หลังคาเรือน อยู่ห่างออกไปประมาณ ๕๐ เมตร ด้านทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นพื้นที่ว่างเปล่า ส่วนบ้านผู้ร้องเรียนอยู่ทางด้านทิศตะวันตก ห่างจากสถานประกอบการประมาณ ๑๐๐ เมตร จากการสอบถามผู้ร้องเรียนแจ้งว่าได้รับผลกระทบจากการ

ประกอบกิจการตกแต่งไม้ที่ใช้สำหรับทำเฟอร์นิเจอร์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จากการเลื่อย ชาติไม้ ก่อให้เกิดฝุ่นละอองจนเป็นเหตุให้สุขภาพของผู้ร้องเรียนที่ป่วยเป็นโรคไทรอยด์เป็นพิษมีอาการกำเริบ หายใจไม่สะดวก และได้ทำข้อตกลงกับผู้อุทธรณ์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไข ย้ายสถานที่ประกอบกิจการ จากบ้านเลขที่ ๑๐๒/๑๕ ไปยังพื้นที่ว่างเปล่าห่างจากบ้านผู้ร้องเรียน ๕๐ เมตร และหาวิธีการปรับปรุงแก้ไข ไม้ให้ฝุ่นละอองกระจายมายังบ้านผู้ร้องเรียน แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทำตามข้อตกลง ยังคงทำกิจกรรมตกแต่งไม้ที่บ้านพักอาศัยและก่อให้เกิดฝุ่นละอองฟุ้งกระจายมาที่บ้านผู้ร้องเรียน ในวันที่เข้าตรวจสอบ เจ้าหน้าที่พบว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลื่อย ชาติ และตกแต่งไม้ โดยรับซื้อเฟอร์นิเจอร์ไม้เก่าหรือที่ชำรุด นำมาตกแต่ง เลื่อย ชาติ ซ่อมให้สามารถใช้การได้ใหม่ ดำเนินกิจการทุกวันจันทร์ พุธ และเสาร์ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น. เดิมผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการในบ้านพักอาศัย เลขที่ ๑๐๒/๑๕ หมู่บ้านพีพีแลนด์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ และย้ายสถานประกอบกิจการมาที่โรงเรือนเลขที่ ๑๓๒ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๓ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ และได้ทำมาตรการควบคุม ฝุ่นละออง โดยทำโรงเรือนมีตาข่ายพรางแสง (สแลน) กันสองชั้นเพื่อป้องกันฝุ่นละอองไม่ให้กระจายไปในหมู่บ้าน และเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ ที่ผ่านมาได้ติดตั้งเครื่องดูดฝุ่นละอองป้องกันการฟุ้งกระจาย จากการตรวจสอบ พบว่าโรงเรือนที่มีสแลนกันยังไม่ผ่านการใช้งานหรือมีการประกอบกิจการภายในโรงเรือนดังกล่าว เนื่องจากไม่มี ผงฝุ่นละอองที่เกิดจากการตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ไม้หล่นบนพื้นภายในบริเวณล้อมรอบโรงเรือนและไม่มีฝุ่นละออง เกาะติดสแลนที่กันไว้ ส่วนการจัดให้มีเครื่องดูดฝุ่นละออง เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบได้ให้ผู้อุทธรณ์ทดลองใช้งาน โดยเปิดเครื่องและให้ทำการขัด เลื่อย ตัดเฟอร์นิเจอร์ไม้ เห็นว่าแรงลมดูดอากาศไม่สามารถดูดฝุ่นละอองที่ตกอยู่ บริเวณโต๊ะที่ใช้สำหรับตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ไม้ได้ ปลายปล่องมีกำลังลมออกมาเพียงเล็กน้อยและไม่มีเศษฝุ่นละออง ตกค้างอยู่ ลักษณะเครื่องดูดอากาศที่ผู้อุทธรณ์นำมาใช้เป็นเครื่องดูดกลิ่นและควันในการประกอบอาหาร ไม่สามารถดูดฝุ่นละอองขนาดเล็กได้ ไม่มีประสิทธิภาพที่สามารถแก้ไขเหตุรำคาญไม่ให้มีฝุ่นละอองฟุ้งกระจาย ไปในแหล่งชุมชนได้ อีกทั้งยังพบอีกว่าผู้อุทธรณ์เก็บเฟอร์นิเจอร์ไม้เก่าที่รับซื้อมาและเตรียมตกแต่งไว้ที่ บ้านเลขที่ ๑๐๒/๑๕ จากการสอบถามผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่าเป็นพื้นที่สำหรับเก็บเฟอร์นิเจอร์ไม้ ไม่ได้ใช้พื้นที่ ดังกล่าวทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดฝุ่นละออง หากดำเนินการจะใช้โรงเรือนเป็นพื้นที่ในการขัด เลื่อย ตัด ซ่อม ตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ไม้ เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบเห็นว่า เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ถูกจัดเก็บไว้ ที่บ้านพักอาศัยของผู้อุทธรณ์ สามารถนำมาใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ได้สะดวก และเฟอร์นิเจอร์ไม้ อาทิ ตู้เก็บของ ประตู เก้าอี้ มีขนาดค่อนข้างใหญ่ หากจะเคลื่อนย้ายไปที่โรงเรือนดังกล่าวทำได้ค่อนข้างลำบาก เนื่องจาก ทางเข้าโรงเรือนเป็นสะพานขนาดเล็ก ต้องใช้คนเคลื่อนย้ายสองคนขึ้นไป อีกทั้งยังพบเห็นฝุ่นละอองตกอยู่ บริเวณโต๊ะที่ใช้ตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ไม้ในบริเวณบ้านของผู้อุทธรณ์ด้วย

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาเอกสารหลักฐานที่ได้รับ และรายงานผลการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเกี่ยวกับไม้ ประเภทซ่อมบำรุงเฟอร์นิเจอร์เก่า เพื่อนำไปจำหน่ายตามตลาดนัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยเข้าบ้านพักอาศัยในหมู่บ้านพีพีแลนด์ เลขที่ ๑๐๒/๑๕ หมู่ที่ ๗ ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ใช้ประกอบกิจการ แต่มีผู้ร้องเรียนว่าการประกอบกิจการ ของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดฝุ่นละอองจากการเลื่อย ชาติ และตกแต่งไม้ ทำให้ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจาก มีโรคประจำตัวและอาการกำเริบขึ้น เจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจสอบพบว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพโดยไม่มีใบอนุญาต และมีฝุ่นจากการประกอบกิจการบริเวณบ้านหลายจุด มีคำแนะนำให้ย้ายจาก บ้านหลังเดิมและให้จัดทำในสถานที่ที่ปิดกันมิดชิดเพื่อป้องกันฝุ่นละออง ในภายหลังได้ออกคำสั่งทางปกครอง ให้หยุดประกอบกิจการเพื่อปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญด้วย ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต

ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการเกี่ยวกับไม้ และได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ ระบุที่ตั้งของสถานประกอบกิจการเลขที่ ๑๓๒ หมู่ที่ ๗ ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ห่างจากบ้านเช่าที่เคยถูกร้องเรียนประมาณ ๕๐ - ๗๐ เมตร เพื่อใช้เลี้ยง ขัด และตกแต่งไม้ กำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะเกี่ยวกับการควบคุมเสียง ฝุ่นละออง และเวลาประกอบกิจการ ลักษณะของโรงเรือนที่ได้รับอนุญาตมีขนาดประมาณ ๖ ตารางวา ใช้ผ้าสแลนสีดำปิดที่คลุมล้อมรอบ โดยผู้อุทธรณ์แจ้งว่าจะใช้สถานที่นี้เมื่อทำการเลี้ยง ขัด หรือตกแต่งไม้ที่มีฝุ่นละออง แต่ยังไม่อุปกรณ์ที่ซ่อมบำรุงแล้วและเครื่องมือมาเก็บไว้ที่บ้านเช่าเลขที่ ๑๐๒/๑๕ เช่นเดิม เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังได้รับเรื่องร้องเรียนปัญหาฝุ่นละอองจากบ้านเลขที่ ๑๐๒/๑๕ อยู่ เจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่าผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการทำไม้ในบ้านพักอาศัยแต่ไม่มีการขัด หรือเลื่อยไม้ภายในบ้าน จึงออกคำแนะนำให้ผู้อุทธรณ์เลิกทำกิจการในบ้านเลขที่ ๑๐๒/๑๕ โดยให้ทำในสถานที่ที่ได้รับอนุญาตแทน แต่ผู้ร้องเรียนยังร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนเป็นระยะ เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า ใบอนุญาตได้สิ้นอายุแล้ว จึงออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินการทันที จากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการใหม่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าที่ผ่านมาผู้อุทธรณ์ไม่สามารถควบคุมป้องกันมลพิษที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการได้ ก่อให้เกิดผลกระทบแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ จึงมีหนังสือแจ้งเหตุผลไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการโดยไม่ปรากฏว่าได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือไม่ อย่างไร ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โต้แย้งว่า ๑) การออกคำสั่งให้หยุดดำเนินการ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้ให้สิทธิคุ้มครองโต้แย้งก่อนออกคำสั่ง โดยนำเหตุเดิมมาอ้างทั้งที่ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการแก้ไขและหยุดดำเนินการเมื่อครบเวลาตามที่กำหนดในใบอนุญาตแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ไม่ได้เข้าตรวจสอบ ๒) บริเวณที่ใช้ประกอบกิจการเป็นพื้นที่ส่วนบุคคล อยู่นอกเขตพื้นที่บ้านจัดสรร ๓) ปัญหาฝุ่นละอองได้ดำเนินการตามเงื่อนไขเฉพาะที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตและเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบแล้ว ผู้ร้องเรียนอ้างว่าฝุ่นละอองทำให้สุขภาพไม่ดีเกิดจากการประกอบอาชีพขายหมูทอด ไม่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการทำไม้ของผู้อุทธรณ์ บุคคลอื่นที่อยู่บริเวณใกล้เคียงไม่ได้รับผลกระทบแต่อย่างใด จากรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี พบว่า โรงเรือนที่มีสแลนกันยังไม่ผ่านการใช้งาน และเครื่องดูดฝุ่นละอองมีลักษณะเป็นเครื่องดูดกลิ่นและควันจากการประกอบอาหาร ไม่สามารถดูดฝุ่นละอองที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการทำไม้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพบว่าเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ถูกจัดเก็บไว้ที่บ้านเลขที่ ๑๐๒/๑๕ อีกทั้งพบเห็นฝุ่นละอองบริเวณโต๊ะที่ใช้สำหรับตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ไม้ในบริเวณบ้านหลังนี้ด้วย

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” วรรคสาม “ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว” ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดว่า “ข้อ ๓ ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ... ๘. กิจการเกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ ... (๒) การเลื่อย ขอย ขัด ไส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้

ด้วยเครื่องจักร...

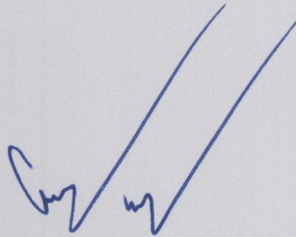
ด้วยเครื่องจักร...” เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าศาลา เรื่อง การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่า “ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลท่าศาลา นับตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าศาลาแล้วเจ็ดวัน” “ข้อ ๕ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลตำบลท่าศาลา... ๘. กิจการที่เกี่ยวกับไม้... (๘.๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร...” กฎกระทรวง ควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดว่า “ข้อ ๒๒ สถานประกอบกิจการใด ที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือน ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้อง ดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น...” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผูุ้ธรณ์ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการเกี่ยวกับไม้ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๒ หมู่ที่ ๗ ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ใช้ทำกิจกรรมที่ทำให้เกิดฝุ่นละออง ได้แก่ การเลื่อย ขัด และตกแต่งไม้ และใช้บ้านเลขที่ ๑๐๒/๑๕ หมู่ที่ ๗ จัดเก็บเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ซ่อมบำรุงแล้วและเครื่องมือต่าง ๆ โดยผู้ร้องเรียนยังได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการที่บ้านเลขที่ ๑๐๒/๑๕ อยู่โดยตลอด สอดคล้องกับผล การตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี ที่พบว่า โรงเรือนที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ยังไม่มีการใช้งาน เครื่องดูดฝุ่นละอองที่ติดตั้งไว้ไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพบฝุ่นละออง บริเวณโต๊ะที่ใช้สำหรับตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ไม้ในบริเวณบ้านเลขที่ ๑๐๒/๑๕ ด้วย เห็นว่า ผูุ้ธรณ์ประกอบกิจการ ที่ก่อให้เกิดฝุ่นละอองในบริเวณที่ถูกร้องเรียนอยู่ และก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง ทั้งนี้ ผูุ้ธรณ์ได้ใช้บ้านเลขที่ ๑๐๒/๑๕ หมู่ที่ ๗ ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ดำเนินกิจการ ในลักษณะเพื่อการค้าด้วย ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงถือได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การกระทำของผูุ้ธรณ์เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าศาลา เรื่อง การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือ ที่ ลบ ๕๓๔๐๔/๗๘๓ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ ให้หยุดดำเนินการทันที และหนังสือ ที่ ลบ ๕๓๔๐๔/๘๗๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ แจ้งเหตุผลไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้น แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการนั้นไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้ นั้น หยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตราย แล้วก็ได้” เมื่อพิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ได้รับแล้ว เห็นว่าในขณะที่ออกคำสั่งนางวิลาทิพย์ สละชีพ ดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลท่าศาลา เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามคำนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งได้ เมื่อพิจารณาจาก

คำสั่งทางปกครอง แม้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งให้หยุดดำเนินการ โดยไม่ระบุข้อกฎหมายที่อ้างอิง ในการออกคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับเป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ผิดหลงบ้านเลขที่ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ ประกอบกิจการบ้านเลขที่ ๑๐๕/๙๐ ที่ปรากฏในคำสั่ง ซึ่งเป็นการคำสั่งทางปกครองที่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย เจ้าหน้าที่อาจแก้ไขเพิ่มเติมได้เสมอ ตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า มูลเหตุแห่งการร้องเรียนได้เกิดขึ้นจากบ้านเช่าของผู้อุทธรณ์ เลขที่ ๑๐๒/๑๕ และในขณะที่ออกคำสั่งใบอนุญาตประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์สิ้นอายุแล้ว ถือได้ว่าผู้อุทธรณ์ ไม่ได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบล ท่าศาลา เรื่อง การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ รวมถึงเงื่อนไขโดยเฉพาะ ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต การที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพบริเวณบ้านเลขที่ ๑๐๒/๑๕ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมเป็นเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ของประชาชน เนื่องจากประกอบกิจการโดยปราศจากการตรวจสอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตลอดจนการที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งเหตุผลไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ผู้อุทธรณ์นั้น เห็นว่าเมื่อได้รับคำขอใบอนุญาตประกอบกิจการ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ตรวจสอบลักษณะหรือตรวจสอบ ข้อเท็จจริงว่าสถานประกอบการนั้นปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะได้ถูกต้อง ครบถ้วน หรือมีโอกาสเสี่ยง ที่จะก่อหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้อื่นหรือไม่ และต้องเปิดโอกาสให้ผู้ขออนุญาตปรับปรุงแก้ไข โดยออกคำแนะนำพร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ดำเนินการ และต้องตรวจสอบติดตามข้อเท็จจริงอีกครั้ง เมื่อครบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำแนะนำ แล้วจึงมีหนังสือแจ้งคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ พร้อมอ้างอิงกฎหมายที่ให้อำนาจในการออกคำสั่งและสรุปสาเหตุการใช้ดุลพินิจไว้ด้วย โดยพิจารณาจาก ข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายมาเป็นเหตุผลในการออกคำสั่ง ตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นอกจากนี้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยังเห็นว่า คำสั่งให้หยุด ดำเนินกิจการและหนังสือแจ้งเหตุผลไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ ล้วนเป็นคำสั่งที่มีผลต่อประโยชน์สาธารณะ ในส่วนรวม จึงเห็นว่ากรณีที่นายกเทศมนตรีตำบลท่าศาลาออกคำสั่งดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายแล้ว อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แก้ไขคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือ ที่ ลบ ๕๓๔๐๔/๗๘๓ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ กำหนดให้เป็นการออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเปลี่ยนแปลงแก้ไขหนังสือ ที่ ลบ ๕๓๔๐๔/๘๗๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ กำหนดให้เป็นการออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พิจารณาวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกเทศมนตรีตำบล
ท่าศาลา เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ ลบ ๕๓๔๐๔/๗๘๓ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๔ และตามหนังสือที่ ลบ
๕๔๐๔/๘๗๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

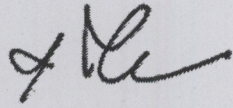
(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

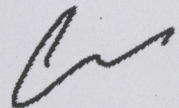
กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

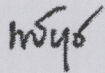
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

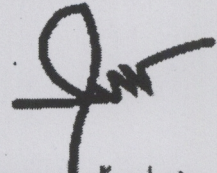
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

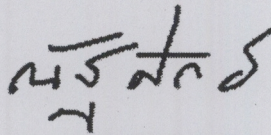
(นายวรรฉัตร วิรัชฉาก)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

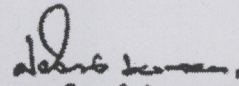
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

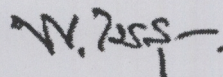
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

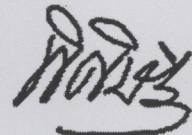
(นายณัฐศักดิ์ ตีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

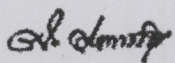
(นายปราโมทย์ อ่อนละออ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไ้มสุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายทิสักดิ์ วัฒนสมบุญ)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ